

KOMÜNİST BİRLİK

Türkiyeli Komünistlerin Yayın Organı

Haziran 1992

BÜTÜN
ÜLKELERİN
İŞÇİLERİ
BİRLEŞİN !

AÇIKLAMA

1987 yılında Türkiye Komünist Partisi'nin "Ulusal Konferans Tezleri"nin tartışmaya açılmasıyla birlikte girilen likidasyon sürecine ta baştan kararlı bir biçimde karşı çıkmış yoldaşlar, bu mücadelelerini örgütlü ve eşgüdümlü bir tarzda yürütmek üzere **Komünist Birlik**'i oluşturdu- lar.

Likidasyon tehlikesine karşı

Komünist Birlik, Mayıs 1988'de çıkardığı ilk broşür olan "Birlik ve Yasallık"ta, ülkemiz komünist hareketinin 1980 sonrasında içinde bulunduğu durumu değerlendirmiş ve komünist hareketin önüne konan "Birlik ve Yasallık" perspektiflerini irdelemiştir.

O gün sunulduğu haliyle bu perspektiflerin Türkiye komünist hareketinin likidasyonundan öte bir sonuç vermeyeceğine işaret etmişti.

Ne yazık ki **Komünist Birlik**'in öngörüsü doğru çıktı ve başta Türkiye Ko-

münist Partisi olmak üzere, komünist hareket içinde bu perspektifi benimseyen birçok çevre likidasyonu uğradı.

Komünist Birlik, 10 Eylül 1988'de yayınladığı Açıklama'da "Ateşi ve ihaneti gördük" demişti. Kimi yoldaşlar ve dostlar, bu nitelermeyi oldukça ağır ve haksız bulmuştu.

Ne yazık ki **Komünist Birlik**'in değerlendirmesi doğru çıktı ve 1980 12 Eylülü'nde ateşten sınava başarıyla aşan komünistler, Türkiye Komünist Partisi'nin merkez yöneticilerinin tam bir birlik içinde sınıf uzlaşmacılığını teorileştiren ihaneti karşısında önemli güç kaybına uğradılar.

Uluslararası komünist harekette esen reformist rüzgara karşı

Komünist Birlik, Ekim 1988'de yayınladığı "Marksizm-Leninizm Yolunuzu Bugün de Aydınlatıyor" yazısıyla uluslararası komünist harekette

"prestroyka" ve "glasnost" söylemleriyle ortaya çıkan, Marksizm-Leninizm karşıtı reformist akıma karşı tüm komünistleri uyarmış ve izleyen aynı başlıklı dizi yazılarında bu eğilimin sosyalist ülkelerin ve onların komünist partilerinin oto-likidasyonundan başka bir sonuç vermeyeceğini vurgulamıştı.

Ne yazık ki **Komünist Birlik**'in öngörüsü doğru çıktı ve "yenilenme" adlı reformist rüzgar, insanlık tarihi bakımından son derece kısa bir sürede ardından insanlık için korkunç bir yıkım bırakarak nefesini tüketip gitti.

"De Te Fabula Narratur"

Komünist Birlik, Kasım 1988'de yayınladığı ve bugün yeri hala doldurulmamış yoldaşlarından Altuğ Yaral'ın kaleme aldığı "Oktobr 1917: De Te Fabula Narratur" adlı broşürde, Oktobr Devrimi'nin insanlık tarihi bakımından taşıdığı önemi vurguluyor ve broşürü şu sözlerle nok-

talıyordu: "Oktobr Devrimi'nden 72 yıl sonra, bugün komünistlere, artık çağın değiştiğini, Lenin'in emperyalizm, parti, devrim, devlet, sosyalizm öğretilerinin eskidiğini söyleyerek "yeni" arayışlara girişenlere Oktobr Devrimi deneyimi 72 yaşında bir delikanlının capcanlı sesiyle haykırıyor: 'DE TE FABULA NARRATUR!'. Evet "Anlatılan senin hikayen" diyordu **Komünist Birlik**.

Program sorunu üzerine

Komünist Birlik, hemen 1989 başlarında yayınladığı "Program Sorunu Üzerine" başlıklı broşürde, komünist hareketin önündeki program sorununu ele alıyor ve "yenileşme" dalgasıyla komünist hareketin önüne sürülen reformist programatik yaklaşımın, örgütsel plandaki likidasyon projesinin bir uzantısı olduğuna işaret ediyordu.

Ne yazık ki **Komünist Birlik**'in öngörüsü doğru çıktı ve programatik tartışmaları bırakan kimi çevreler, komünist hareketin varlığını ve meşruiyetini tartışır oldular.

"10 Eylül " deneyimi

Komünist Birlik, yurtiçi ve yurtdışında ulaştığı ideolojik, politik örgütsel

düzeyin ve içinde bulunan nesnel koşulların bir gereği olarak, 1989 yılı 10 Eylülünde yasal periyodik yayın alanında boy gösterdi.

Kısa sürede bir cazibe merkezi haline gelen yasal yayın faaliyeti, yurtiçi ve yurtdışından, başta TKP kökenli arkadaşlar olmak üzere geleneksel komünist hareket içindeki yoldaşların Marksizm-Leninizm ilkeleri doğrultusunda örgütlü bir sosyalizm mücadelesi yürütme iradelerini pekiştirdi.

Komünist Birlik, 1990 başlarında gerek kendi özel gelişmesi, gerekse ülkede gelişen komünist hareketin nesnel gereksinimleri çerçevesinde, kendi içinde bir "Ne Yapmalı?" tartışması başlattı ve Mayıs 1990'da, önüne, komünist hareketin birlik, toplumsal pratiğe ivedi müdahale ve yeni kadro kazanımı, yasallık ve meşruiyet sorunlarıyla bağlı taktik örgütsel adım olarak "açık, birleşik bir emek ve sosyalizm partisi" projesini formüle etti.

Bu tartışmada **Komünist Birlik** üyesi bir grup yoldaş, işçi sınıfının Leninci öncüsünü oluşturmadan girişilecek bu projenin tasfiyecilikle sonuçlanacağı görüşünü savundu ve 10 Eylül dergisini bu anlayışla sürdüreceklərini belirttiler.

Yasal Parti çalışması

Komünist Birlik, hiçbir zaman "moda" eğilimlere kendini kaptırmadı. "Kuruluş Toplantıları" da, "Devrimci Sosyalist Blok" çalışmaları da **Komünist Birlik** tarafından doğru bir biçimde değerlendirildi ve ne yazık ki öngördüğü tarzda sonuçlandı.

Komünist Birlik, 1990 Aralık'ında "Gelenek" ve "TSİP çevresi"nden kimi arkadaşlarla "açık, birleşik bir emek ve sosyalizm partisi" çağrısı çıkardı. Bu çağrıya Mart 1991 sonlarında "Emek" çevresi katılırken, "TSİP çevresi"nden arkadaşlar "kendi partilerini kuracakları" gerekçesiyle süreçten ayrıldılar.

Ortak bir parti kurulması çerçevesinde ortak bir yayın organını çıkartması doğrultusunda ortak çabalar sürdürülüp, ortak bir yayınevi kurulduktan ve yayın ilkeleri saptandıktan sonra, tam yasal yayının çıkartılmasının öngörüldüğü Ekim 1991'de, "Gelenek" çevresinden arkadaşlar, bu çalışmanın kendi partileşmelerini engellediği gerekçesiyle ortak çalışmayı akamete uğrattılar.

Varolan durum

Bu durum karşısında, o güne dek yasal yayın alanında broşürler çıkartmayı

sürdürmüş olan **Komünist Birlik**, komünist ve devrimci hareket içinde, toplumsal pratikle de bağlı olarak işçi sınıfı ve çalışanlar hareketinin yükselişiyle nesnel bir ihtiyaç biçiminde elverişli yeni bir birleşim olanakları doğuncaya dek, bir süreç boyunca tekbaşına yürümenin kaçınılmaz olduğu sonucuna vardı.

Bu uğrakta, bir dönem ayrı konumlarda yer almış **Komünist Birlik** ve **10 Eylül** çevresinden yoldaşların, karşılıklı olarak görüşmeler yoluyla yeniden birlik içinde mücadele etme yollarını aramaya başlamaları önemli bir başarı olarak kaydedildi.

Bu uzun sayılabilecek giriş, bir yerde **Komünist Birlik**'in yoldaşlarına ve komünist hareketin bütününe verdiği bir hesap olarak değerlendirilebilir.

Bugün kökleri uluslararası komünist hareketle bağlı 70 yılı aşkın çokkololu bir komünist hareket geleneğinden gelen, 1960'lı, 1970'li ve 1980'li yılların mücadeleleleri içinde biçimlenmiş komünistlerin bir kesiminin gönüllü birliği olarak **Komünist Birlik**, bilimsel sosyalizmi kılavuz alarak, teorimizi her türlü deformasyondan kurtarıp dünyanın ve ülkemizin koşullarında yeniden üretilmesini sağlayarak, ülkemizde Marksizm-

Leninizm ilke ve ülküleri doğrultusunda, komünizmin toplumsal eşitlik, ortak mülkiyet ve özyönetim hedeflerini gerçekleştirmek üzere mücadele eden komünistleri, bu likidasyon ve inkar ortamında örgütlemeyi, işçi sınıfımızın ve çalışanların yeni yeni kesimlerini komünizm davasına kazanmayı önüne koymuştur.

Komünist hareketin en üst örgütlenmesi olan Türkiye komünistlerinin Leninçi partisine giden yolda katedilecek mesafenin bilincinde olan ve bugün bu yolda iradelerini birleştirmiş yoldaşlarından güç alan **Komünist Birlik**, bu süreçte asgari işleyiş normları çerçevesinde bir "örgütlü grup" olmanın bilinciyle hareket edecektir.

Önümüzdeki süreç, komünistlerden muazzam bir özveri, büyük bir alçakgönüllülük ve yılmak nedir bilmeyen bir çalışma azmi istemektedir. **Komünist Birlik**, komünistlerin üstlerine düşeni yapmaya hazır olduklarına inanıyor. İnançları bugüne dek boşa çıkmadı, bundan böyle de çıkmayacaktır.

Bu Açıklama'yı **Komünist Birlik**'in Haziran 1990 tarihli "Çağrı"ısıyla noktalamak istiyoruz:

"Uzun bir dönemdir içinde yaşadığımız teorik ve politik ataletin de bir sonucu olarak, sosyalist

ülkelerde oto-likidasyonla sonuçlanan ve dünya ölçeğinde komünist hareketin hızlanan prestij, güç, iktidar kaybı ve bunun komünistlerde yarattığı yılgınlık, yorgunluk, umutsuzluk, inançlarda erime ve çürüme eğilimleri sürecini durdurmak ve geri çevirmek, dün olduğu gibi bugün de, komünistlerin işçi sınıfının, emekçi yığınların, genel olarak insanlığın çıkarlarından başka çıkarı olmadığını, dün olduğu gibi bugün de insan hak ve özgürlüklerinin, demokratik kazanımların, barış ve özgürlüğün gerçek savaşçıların, savunucularının ve koruyucularının, komünistler olduğunu yığınlara göstermek ve kanıtlamak zorundayız.

1917'den buyana insanlığın kaderinde tayin edici bir rol oynayan komünistler, bugünden yarına da insanlığın kaderini nihai olarak belirleyecek biricik siyasal hareket olmaya devam ediyor ve etmek zorundadır.

Marksizm-Leninizm yolunuzu bugün de aydınlatıyor! Onun aydınlattığı yolda hiç durmadan ilerleyelim!

Şan olsun komünist adını taşımaktan onur duyanlara, komünizm ilke ve ülküleri doğrultusunda mücadelelerini sürdürenlere!

Ne yapıyoruz? Niçin yapıyoruz?

Dünyada duvarlar yıkıldı, sosyalist sistem otolizasyon sürecini yaşadı, eski sosyalist ülkeler milliyetçilik rüzgarlarıyla parçalanıyor, dünyada kapitalist-emperyalist sistemin tekbaşına hüküm sürdüğü günler yaşanıyor.

Ülkede 12 Eylül 1980 sonrasında geniş yığınlar bakımından yaşanan depolitizasyon süreci sonunda toplumsal muhalefet yok denecek düzeyde. İktidara DYP-SHP hükümetinin gelmesiyle birlikte cılız haldeki toplumsal muhalefet hareketinin üzerine ölü toprağı serpilmiş gibi. Radikalizm bayrağına İslamcı akım sahip çıkıyor. Komünist ve devrimci hareket içinde 1980'lerden bu yana süregelen dağılma-parçalanma süreci derinleşerek devam ediyor. Sosyalist harekette "Yenilenme" adına yola çıkanlar, sosyalizm mücadelesini epeydir terketmiş durumda. Hâlâ sosyalizm ve devrimci mücadele içinde yer alan kesimler ise, kendi özellikleri içinde özel gündemleriyle uğraşıyorlar. Şu sıralar hemen hemen her çevre, en illegalcisi bile, değişik işlevler yükleyerek legal parti kurmanın çalışması içinde.

Komünist Birlik ne yapıyor?

Bu sayıda yer alan **Açıklama**, hareketimizin genel bir hesabını çıkartıyor. Önümüzdeki süreçle ilişkin öngörülerini ortaya koyuyor. Daha somutunu ele almak bu yazının görevi oluyor.

Komünist hareket, işçi ve çalışanlar hareketinden bağımsız bir büyüme gösteremez. Komünist hareketin can damarı işçi ve çalışanlar hareketidir. Bu hareketteki yükseliş komünizme yeni yeni kesimleri getirirken, her türlü gerileme de yeni kadro kazanımı bir yana, komünizm davasından önemli sayıda kadronun kaybını da beraberinde getirir. Bu konuda uzun söze, başka ülkelerdeki deneyimleri aktarmaya gerek yok. Hepimiz kendi öz deneyimimizle bunları biliyoruz.

Ama yine bizler bugün "biz" diyerek çalışıyoruz. Ne yapıyoruz? Bir yandan yeni temasa geldiğimiz sosyalizme eğilimli insanları örgütlü bir hareket içinde davranmaya yöneliyoruz, diğer yandan dünyanın kadrolarından "sol memesinin altındaki cevahir" in kararmamış olduğu

yoldaşlarımızla ilişkilerimizi sıcaklaştırmaya çalışıyoruz.

1987'den bugüne bu mücadelede içinde bile git-geller eksik olmadı. Kimi zaman genişleme eğilimi gösterdik, kimi zaman yoldaşlarımızdan kimilerini yitirdik. **Komünist Birlik**'in siyaset sahnesine ilk çıktığı günlerde yanımızda olan yoldaşlardan kimileri bugün yok, ama yepyenileri var. Çok mu? Hayır. Dün de çok değil, bugün de değil. Eski ölçüler içinde düşünecek olursak "dikkate almaya bile değmez". Bugünün ölçüleri içinde baktığımızda örgütlü duran üç kişi bile her türlü dikkate değer.

İşte bu bilinçle bugün ortak bir iradeyle, bir hareket içinde davranmanın, örgütten kaçışın moda olduğu bir dönemde komünist hareket içinde örgütlü durmanın örneğini vermenin değerini biliyoruz.

Nedenleri bir yana, toplumsal muhalefetin bu denli düşük olduğu koşullarda, işçi hareketinde adeta gelenekselleşmiş "Bahar Eylemleri"nin bile yaşanmadığı koşullarda düzenli görüş alış-verişinde bulunmak, bulunulan

Otomobil-İş Delegelerine Çağrı*

"Bizler, 12 yıl aradan sonra toplanan DİSK'e bağlı Türkiye Maden-İş Sendikası 24. Genel Kurul delegeleri, eski işyeri baştemsilcileri ve temsilcileri ve sendikal kadroları olarak, Sendikanızın çok önemli kararlar alacağı bu Genel Kurul'da sizlere doğrudan seslenmek ihtiyacını duyduk.

Hepinizin bildiği gibi, ülkemizin üzerine bir karabasan olarak çöken 12 Eylül diktatörlüğü işkolumuzun biricik sınıf ve kitle sendikal örgütü T.Maden-İş'in çalışmalarını durdurmuş, yönetici ve kadrolarını idam istemiyle yargılama yoluna gitmiş, bunun sonucu olarak işkolumuzdaki sendikal birlik parçalanmış, işkolumuz işçileri MESS patronları karşısında örgütsüz bırakılmak istenmişti.

Ancak, işbirlikçi tekellerin, oligarşik diktatörlük yanlılarının bu çabaları, hepimizin ortak direnciyle durdurulmaya çalışıldı. GAMAK, Demir-Döküm, Singer, Profilo direnişlerini yaratan, 1 Mayısları, DGM Eylemlerini, MESS'e karşı büyük grevleri başariyle ulaştıran, DİSK'i yaratan metalurji işçileri, yani bizler, işten atılma ve aç kalma da dahil herşeyi göze alarak önümüze konan Türk-İş ve Türk-Metal alternatifini geçersiz kıldık.

İşkolumuzda Sendikamız T.Maden-İş'le MESS'e karşı eylem birliği protokolleri imzalamış bağımsız Otomobil-İş Sendikası'nda örgütlenme kararını aldık. Tüm bölgelerde bu

kararı yaşama geçirme savaşını verdik. Bu savaşım aynı zamanda DİSK ve Sendikamızın yeniden açılması, sendikal geleneklerimizin yaşatılması, işkolumuzda MESS patronlarına karşı oluşturduğumuz barikatın korunması, sınıf ve kitle sendikacılığı ilkelininin yaşatılmasını da amaçlıyordu.

Hepimizin ortak savaşımı sonucu Otomobil-İş Sendikası'nda sınıf sendikacılığı doğrultusunda bir dönüşüm sağlandı. T.Maden-İş Sendikası'nda işyeri düzeyinde görev alan kadrolarımız Otomobil-İş Sendikası'nda Merkez yönetiminde görev alarak hepimizin ortak başarısını simgelediler. 12 Eylül sonrası en görkemli sendikal kutlaması T.Maden İş Sendikası'nın savaştan önderi Genel Başkanımız Kemal Türkler'i anma gecesi oldu. Böylece açılan yolda, Otomobil-İş Sendikası'nın üye sayısı 80 binleri aştı. Yine aynı süreçte tüm demokrasi yanlısı güçlerle birlikte sürdürdüğümüz DİSK'e özgürlük savaşımı somut ürünlerini verdi. Konfederasyonumuz ve bağlı sendikaları, dolayısıyla Sendikamız T.Maden-İş de aklanarak yasal çalışma olanaklarına kavuştu.

Bu gelişmeler işkolumuzdaki sendikal mücadeleyi, sınıf ve kitle sendikacılığı ilkelini temelinde ve sendikal mücadele geleneklerimiz doğrultusunda yeniden ve hep birlikte sürdürmemizin olanaklarını yarattı. İşkolumuz işçilerinin, hepimizin bu ortak beklentisi

ve isteminin yaşama geçme olanağının ortaya çıktığı süreçte ne yazık ki Otomobil-İş Sendikası yöneticilerinin bu isteme karşı çıktığını gördük. Farklı bir sendikal anlayışın sözcülüğüne soyunarak gitgede üye tabanını eritirken Otomobil-İş'i Türk-İş'e, dolayısıyla Türk Metal'e katma yolunda çaba içinde olduklarını hayret ve ibretle izliyoruz.

Sınıf ve kitle sendikacılığı ilkeleri temelinde sendikal mücadeleyi dün birlikte sürdürdüğümüz bu arkadaşlarımızın bugün savundukları sendikal anlayışı, DİSK ve T.Maden-İş karşıtlığını doğru bulmuyoruz. Kabul etmiyoruz. Siz delegelerin de bizler gibi düşündüğümüze inanıyoruz.

İşte bu koşullarda bizler, siz mücadele ve sınıf kardeşlerimize doğrudan seslenmenin doğru olacağını düşünerek bu metni kaleme aldık. Son söz ve karar tabanıdır. Sınıf sendikacılığının bu ilkesini birlikte yaşama geçirerek işkolumuzdaki sendikal birlik sorununu, sendikal mücadele geleneklerimizle bağlı çözüme yol açabilecek bir kararı hep birlikte alalım.

MESS patronlarına karşı metalurji işçisinin hak ve çıkarlarının korunup geliştirilmesi mücadelesinde ileri kazanımlar için güçlerimizi birleştirelim. İşkolumuzdaki birikimi Türk-İş ve Türk Metal'e yem etmeyelim, DİSK ve T.Maden-İş sendikasında birleştirelim."

* Bu Çağrı Kongrede dağıtıldı.

Otomobil-İş Genel Kurulu'nun ardından

Otomobil-İş sendikası 12. Merkez Genel Kurulu 27-29 Mart tarihleri arasında yapıldı. Bu Kongre de 1983 sonrası tüm Otomobil-İş kongreleri gibi tartışmalı bir biçimde yaşandı. Kongre sonrası sendikanın yönetiminde bulunan "çağdaş demokratik sendikacılık" yanlısı ekip, kongreyi kaybederken, "Şube Başkanları Listesi" kongreyi kazandı. Otomobil-İş 12. Genel Kurulu, DİSK ve üyesi Türkiye Maden-İş Sendikası'nın yasal çalışma olanağına kavuşarak kongresini yaptığı, işçi hareketi içerisinde sınıf ve kitle sendikacılığı yanlısı güçlerin yeniden toparlanmaya başladığı bir dönemde yapıldı.

Sendika yönetiminde bulunan çağdaş uzlaşmacı ekip, içine girilen süreçte, yaşayacağı sıkışıklığı da görerek, Kongre'ye uzlaşmacılığın en açık ve net ifadelerini içinde taşıyan "Çalışma Raporu", "Yeni Sendikal Anlayışımız", "Neden Türk-İş" gibi belgelerle çıktı.

Günümüzde dünyanın değiştiğini, demokrasi ve insan haklarının esas olduğunu, işçi sınıfı ve burjuvazinin bütünsel sınıf özellikleri göstermediğini, sorunların çözümünün uzlaşmalarla mümkün olduğunu, tekelci modeline

karşı kapitalizmin demokratik reformcu modelinin hedeflenmesi gerektiğini, bu nedenle sınıf ve kitle sendikacılığının geçersiz hale geldiğini, DİSK'in örgütlenmesinin ise, işçi hareketini bölmeceğini ve işçi hareketinin birliğini Türk-İş'te sağlandığını, Otomobil-İş'in de Türk-İş'e katılması gerektiğini ifade ettiği bir dizi görüşü delegasyona sundu.

Bu görüşlere katılmadıklarını ifade eden delegeler ise, somut bir örgütlülüğün uzak tavır içerisinde görüldükleri.

Geleneksel sarı sendikacılık yöntemi, burada da egemen oldu. Şube Başkanları Listesi adı altında, sendikal anlayış tartışması yapmaksızın biraraya gelindi. Uzlaşmacılık mahkum edilmeksizin, yönetim değişikliği yapıldı.

Türk-İş'e katılma kararı ise, Aralık'ta yapılacak Türk-İş Genel Kurulu sonrasına bırakıldı. Otomobil-İş'te görülen durum, şube kongrelerinden buyana süren örgütsüz ve küçük siyasi hesapları öne koyan yaklaşımların bir sonucu oldu.

Şube kongrelerinde küçük siyasi hesaplar peşinde koşarak çağdaş uzlaşmacılıkla Topkapı Şube kongresindeki gibi ortak liste çıkarılarak ya da Üm-

raniye Şube seçimlerinde olduğu gibi, Şube kongresinde keskin sınıf sendikacılığı yanlısı tutum sergileyip Genel Kurul'da ilkesizliğe boyun eğerek Şube Başkanları Listesi'ne oy veren devrimci, sosyalist kişi ve ekipler, Genel Kurul'un en ezik ve suskun delegasyonunu oluşturdu- lar.

Komünistler, kendileriyle birlikte davranan delegelerle seçim hesabının dışında durdular. Sınıf sendikacılığı ilkeleri temelinde sendikal hareketin yeniden ayağa kaldırılması gerektiğini öne koyarak Otomobil-İş Sendikası'nın bu görevle bağlı olarak hareket etmesini propaganda ettiler. Bu anlamda Türk-İş'e katılmanın engellenmesini, ancak bunun yeterli olmadığını, asıl olanın metalurji işkolunda sendikal birliğe giden yolu açacak olanın Otomobil-İş'in, DİSK üyesi Türkiye Maden-İş Sendikası'na katılmasından geçtiğini ifade ettiler.

Komünist işçiler, bugün de Otomobil-İş'in tabanında sınıf sendikacılığının yaşama geçmesi, sınıfın sendikal birliğinin metalurji işkolunda gerçekleşmesi doğrultusunda önlerine koydukları görevi yerine getirme uğraşına devam ediyorlar. ■

Ören Toplantısı Öncesinde DİSK

Yeni bir örgütlenme atılımının başında bulunan DİSK ve üyesi sendikalar. Haziran ayının 20'sinde başlayacak Ören Toplantısı'na hazırlanıyor. Toplantı hazırlıkları, daha çok taslak olarak çıkartılan gündemin DİSK ve üye sendikaların yöneticilerince tartışılması olarak sürüyor. Katılımın sınırlılığı ve gündemin kapalı kapılar ardında tartışılması, Toplantı'nın ne oranda verimli geçeceği konusunda da bir fikir veriyor. Toplantı gündemi kendini Konfederasyonun iç sorunlarından ve sendikal hareketin genel sorunlarından soyutlanmış bir halde bulunuyor. Bu haliyle gündem, 8. Genel Kurul'un ileri bir tarihe bırakarak karar altına alamadığı yönlendirici temel belge ve karar tasarılarının böyle bir isimlendirme yapılmaksızın el altından sonuçlandırılmasını amaçlıyor. Oysa ülkemiz sendikal hareketi önemli bir süreçten geçiyor. DYP-SHP koalisyon hükümetinin işçi hareketinin 89 Baharı'yla başlayan ileri atılımını gemleme politikaları yaşamaya geçiriliyor. Bu konuda kimi başarılar da kazanılıyor. 92 sözleşmeleri, grev ertelemelerine rağmen sessiz ve tepkisizce sürüyor. Belediyeler dışında hare-

ketliliğe pek rastlanmıyor. Aralık 92'de toplanacak Türk-İş Genel Kurulu ise, sendikal gündemde yer bile alamıyor. Fabrikalarda başlayan anti-Kürt ulusal ayrımcı uygulama ve buna tepki olarak gelişen yaklaşımlar, işçi sınıfını milliyetçiliğin dar sınırları içinde bölünmeye doğru götürüyor. Kamu çalışanlarının sendikal örgütleri, hedefli ve programlı bir çalışmanın dışında, gündelik eyleme bel bağlar halde görülüyor. Tüm bu sorunlar ise Ören gündeminde bulunmuyor. DİSK'in kendi içinde yaşadığı sorunlar da Ören gündeminde yer almıyor. 1 Mayıs kutlaması ertesinde ortaya çıkan olumsuzluklar, küçük sendikaların dışlanması, hükümet programına bağlı sendikal politikaların yarattığı sorunlar gibi DİSK içi tartışma konuları da Ören gündeminin dışında tutuluyor. Toplantı öncesinde DİSK'in hazırladığı tartışılacak raporların henüz açıklanmamış olması, sendikaların toplantı hazırlıklarını yönetici ve uzmanlarla sınırlı tutarak sürdürmeleri, örgütlenme atılımı öncesinde fabrika ve işyerlerindeki kadrolarda yeni ve haklı güvensizlikler ve kuşku yaratıyor. Sendikal demokrasinin işleyişi

konusunda eski tarz yaklaşımları hatırlatıyor. Örgütlenme atılımının temelini oluşturacak kadroların dışlandığı bir biçimde geliştirilen Ören Toplantısı hazırlığı ülkemizde çokyönlü olarak sürdürülen sınıf ve kitle sendikacılığını tasfiye etme girişimlerinin içine DİSK'in de dahil edilmek istendiğini gösteriyor. Komünistler, sınıf ve kitle sendikacılığı yanlısı aktivistler, Ören Toplantısı'ndan, sınıf ve kitle sendikacılığı ilkeleri ve mücadelecilikle geleneklerimizle bağlı sonuçların çıkması, yeni gelişmeleri de kapsayarak yenilenmiş bir sınıf sendikacılığı programının çıkması için eldeki tüm olanaklarla çaba sarfediyor. DİSK'in 8. Genel Kurul öncesinden başlayarak adım adım içine çekildiği çağdaş uzlaşmacı sendikal yaklaşımların engellenerek etkisiz bırakılması için sınıf sendikacılığı yanlısı tüm güçlerin eylem birliğini, ortak davranışını sağlamaya çalışıyorlar. Uzlaşmacı sendikacılığın karşısında halen işçi sınıfının umudu olma özelliği taşıyan DİSK, ancak bu çabaların başarısı oranında umut olma özelliğini koruyabilecek ve işçi sınıfımızı 2000'li yıllara taşıyabilecektir. ■

verde insanlara ilke ve ülkelerimizi taşımak şu anda yaptığımız temel iş. Çok mu önemli? Yapmasak ne olur? Dünya yıkılmaz elbette, ama yeni yeni dünyaları kurmanın olanakları da tümüyle tüketilmiş olur.

İşte bu koşullarda bu çalışmayı niye yapıyoruz? Neden akıntıya karşı kürek çekiyoruz? Cevabı çok basit. Son yıllarda gözden düşen "O Büyük Günler" için yapıyoruz. Bugün böylesine ömür törpüsü bir çalışmayı yapmayan-

lar, işçi ve çalışanlar hareketinde yükseliş dönemlerine hazırlanmayanlar, o günlerin görevlerinin üstesinden gelemeyenler. Bugün iktidara yönelik çok büyük başarılar elde etmek, toplumsal pratiğe ses getirecek boyutlarda müdahale edip bu müdahaleden sonuç almak gibi hedefler gerçekçi değildir. Gerçekçi olmayan mücadele, "somut durumun somut analizini" yapamayan bir hareket, ya hüsrana uğramaya, ya da boş böhürlenme içinde olmaya mahkum-

dur. Bugün az olacak, öz olacak. Bugün kurulan çevre ilişkileri, yarın çok daha düzenli ilişkilerin çekirdeğini oluşturacak. Bugün kan kaybının kimi damarlarda durdurulabilmesi, yarın tüm bedenimiz için gerekli kanın hem taşınmasını, hem de üretilmesini sağlayacak.

Bugün taş taşımayan, yarın ev kuramaz. Bugün ev kuracağım diye ortada dolaşanlar da önce taş olmadan ev kurulamayacağını anlayacaklar. Taş taşıyanlara kolay gelsin! ■

15-16 Haziran Bayrağını Yükseklerde Taşımak

15-16 Haziran 1970 Büyük İşçi Direnişi.

Türkiye'de toplumsal muhalefetin yükseldiği koşullarda gerçekleşmiş, işçi sınıfımızın tarihinde benzeri görülmedik bir olaydır.

O dönemki hükümetin DISK'ı ortadan kaldırmak amacıyla hazırladığı yasa taslağı, konfederasyon ayrımı gözetmeksizin tüm işçilerin birlikli mücadelesiyle boşa çıkarıldı.

İstanbul ve Kocaeli başta olmak üzere İzmir, Ankara ve Adana iki gün boyunca binlerce işçinin sendikal hak ve özgürlüklerine sahip çıkma eylemlerine sahne oldu.

15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi'nden 22 yıl sonra bugün işçi sınıfımız 12 Eylül'le birlikte kapatılmış olan DISK'in yeniden açıldığı koşullarda, onu yaşatmak için verdiği mücadeleyi çok yönlü olarak değerlendiriyor.

Direniş geleneğini yaşatmanın önemini biliyor.

DISK'i yeniden ayağa kaldırmak konusunda ise,

DISK'li sendikacıların benimseyeceği sendikal anlayış öncelikle önem taşıyor.